

Sag C-109/90

NV Giant mod Overijse Kommune

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Bestendige Deputatie
van de Provincieraad van Brabant)

»Fortolkning af artikel 33 i sjette momsdirektiv«

Retsmøderapport	1386
Forslag til afgørelse fra generaladvokat F. G. Jacobs, fremsat den 7. februar 1991	1390
Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 19. marts 1991	1394

Sammendrag af dom

Fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — omsætningsafgifter — fælles merværdiafgiftssystem — opkrævning af andre nationale afgifter, der ikke har karakter af omsætningsafgift — lovlighed — begrebet »omsætningsafgift« — rækkevidde — særlig afgift på forestillinger og forlystelser — ikke omfattet

(Rådets direktiv 77/388, art. 3)

Det fremgår af artikel 33 i sjette direktiv 77/388 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter, at medlemsstaterne kan indføre indirekte skatter og afgifter, der ikke har karakter af omsætningsafgift. Ved afgørelsen af, om en bestemt afgift har karakter af omsætningsafgift, må det navnlig fastslås, om afgiften

bringer det fælles merværdiafgiftssystemets funktion i fare, fordi afgiften pålægges omsætningen af varer og tjenesteydelser og rammer den erhvervsmæssige omsætning på tilsvarende måde som moms.

En særlig afgift på forestillinger og forlystelser, der er indført ved et kommunalt regle-

ment om skatter og afgifter, hvori det bestemmes, at enhver, som løbende eller lejlighedsvis organiserer offentlige forestillinger eller forlystelser på kommunens område, og som herfor opkræver entreafgift, skal svare en særlig afgift af bruttobeløbet af alle indtægter, har ikke karakter af omsætningsafgift i henhold til den nævnte direktivbestemmelse, såfremt afgiften opfylder følgende betingelser:

— Afgiften udgør ikke en generel afgift, idet den kun opkræves for en begrænset kategori af goder og tjenesteydelser.

— Afgiften opkræves ikke i hvert produktions- og handelsled, idet den kun opkræves én gang om året af de afgiftspligtige virksomheders samlede indtægter.

— Afgiften beregnes ikke på grundlag af den i de enkelte led tilførte merværdi, men på grundlag af bruttobeløbet af samtlige indtægter, således at det ikke er muligt nøjagtigt at fastslå, hvilken andel af den afgift, som opkræves for hvert salg eller tjenesteydelse, der kan anses for at være overvæltet på forbrugeren.

RETSMØDERAPPORT

i sag C-109/90 *

I — Faktiske omstændigheder og retsregler

1. Artikel 33 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdi-afgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1, herefter benævnt sjette direktiv) lyder således:

»Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser er bestemmelserne i dette direktiv ikke til hinder for, at en medlemsstat opret-

holder eller indfører afgifter på forsikringskontrakter og på spil og væddemål, punkt-afgifter, indregistreringsafgifter og i det hele taget alle former for skatter og afgifter, der ikke har karakter af omsætningsafgift.«

2. Den 2. marts 1983 vedtog Overijse Kommune et reglement om skatter og afgifter, hvorefter enhver, som løbende eller lejlighedsvis organiserer offentlige forestillinger eller forlystelser på kommunens område, og som herfor opkræver entreafgift af publikum eller deltagere, skal svare en særlig afgift af bruttobeløbet af alle indtægter (reglementets artikel 2). Ifølge reglementets arti-

* Processprog: nederlandsk.